DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel VIII. ZATURDAG den 16den SEPTEMBER, 1820. N. 38.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

Fiskalaat den 15den Sept. 1820.

DE prys van het Brood voor de volgende week is bepaald op
De Fransche Broden 20, en
De Ronde Broden 21 oncen.

SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

EDICTALE CITATIE.

MET Prealabel Consent van Zyne Excellentie Mr. Isaac Johannes Elsevier Gouverneur Generaal ad interim van Curaçao en Onderhorige Eilanden, Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber over de Land en Zeemagt aldaar &c. &c. &c.

Doen de Ed. Heeren Gysbert Vos, J. Z. en Henderik Schotborgh, J. Z. en de Heer Jeosuah Desola, in qualiteit als speciale gemagtigden van den Heer Manuel Pinedo, wonende alhier, aan allen en eenen iegelyk, zoo hier te lande als elders wonende, adverteeren dat de genen, die vermenen mogten eenige actie ofte pretentie te hebben ten lasten gemelden Manuel Pinedo, gehouden zullen zyn, dezelve hunne actie en pretentie binnen den tyd van vier maanden, van heden af te reekenen, aan de voornoemde Heeren in hunne qualiteit, op en aan te geven, ten einde de zaken van meergemelden Manuel Pinedo tot finale likwiditeit kan worden gebragt.

Dagvaardende de voornoemde Heeren in hunne kwaliteit, alle de genen die van des te doen in gebreken mogten blyven voor de Ed. Achtb. Raad van Civile en Criminele Justitie dezes Eilands, tegens de eerste Sessie van welgemelden Raad in de maand January 1821, ten einde aldaar staande Rolle hunne actie ofte pretentie met de behoorlyke verificatien van dien in te brengen, op pœne dat tegens de non Comparanten zal worden geprocedeerd by default en verstek van actie.

Aldus gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 4den September 1820.

JB. THIELEN, Sec. ad-int.

Den 1sten September 1820.

DE ondergeteekende verzoekt aan het publiek geen krediet te verleenen aan de equipagie van de Hollandsche brik Henriette Wilhelmina, daar zulks door hem niet zal worden voldaan.

P. J. KERKHOVEN.

Ingevolge de belofte in onze laatste, hebben wy eenig onderrigt verkregen, wegens de oorsprongelyke oorzaak, welke tot de scheuring der Hebreeuwsche gemeente in deze colonie heeft aanleiding gegeven, het geen hier onder zal gegeven worden; doch by het geven dezer informatien aan onze lezers, moeten wy vooruit zeggen, dat zulks alleen gedaan is, met oogmerk om de algemeene nieuwsgierigheid te voldoen, en in geenen deele om de breuke tusschen de partyen te verwyden, in tegendeel zouden wy blyde zyn, indien er een eind aan den twist werde gemaakt.

Aan den Uitgever der Curaçaosche Courant.

MYN HEER!—Om aan de algemeene nieuwsgierigheid te voldoen, ongetwyfeld gesproten uit uwe belofte in de Courant van den 9den dezer, de volgende schets wordt U vriendschappelyk toegezonden, door

Uwen gehoorzamen dienaar,
HAIM ABINUM DE LIMA.

Aan de beschaafde wereld, is het alreede bekend de noodlottige scheuring, welke het grootste deel onzer gemeente behorende tot de Synagoge Mikve Israel in tweeën verdeeld heeft, een verschil oorspronkelyk door één man bewerkt, en in het vervolg ten koste onzer achting als Israeliten, en van de inkomsten der armen, strengelyk in handen gehouden, door de trotsheid van eenige individueelen, welke waarschynelyk *bedwelmd door hun goud*, in de veronderstelling geraakten, dat hunne bloote inwyding tot het regentschap een teeken van onderwerping ware, en die verstomd over onzen wederstand, striktelyk den uitslag beschouwen, welke die ook zyn moge. Het zy dus in 't kort kennelyk:

Dat in de 19de eeuw de regenten van eene Godsdienstige gemeente streeven om den rol van inquisiteurs te speelen, geheel om een onwetenden zanger te ondersteunen, onbekwaam om zynen post te vervullen, wiens tergende daden aanleiding tot eenen algemeenen kreet om deszelfs ontslag hebben gegeven, en dat schoon zy gevoelig over zyne ondankbaarheid en onbekwaamheid, bevreesd voor het missen van hun doel ten zyner behoeve, en om byzondere hatelykheden te voeden; deze heeren of laat het regenten zyn, wier byzondere pligt het is, de voortduring der vrede te onderhouden, niet te verstooren de Goddelyke wetten ter kwader trouw hebben behandeld, ieder middel aangewend, om den vryen loop onzes Godsdienstes en deszelfs gebruiken te stoppen, waarby zy den straf van excommunicatie hebben daargesteld; ja zy hebben hunnen eisch voor het hof van justitie gebragt, en alle middelen in het werk gesteld en bedreigd, om de laatsten te bedwingen, ongedachtig dat de zedelyke herder, wiens kudde van het pad der rede is geraakt, alle zachte middelen in het werk stelt, om die te herkrygen:

Dat de misnoegde party dus beleedigd, zich zelve van de gemeente hebbe afgezonderd, schoon zy nog zyn, en steeds willen behouden den naam en de regten der Israeliten, onderworpen aan alle gebruiken en formaliteiten van hunnen Godsdienst:

Dat op den 5den April 1819. 100 byzondere personen zich gelykelyk hebben afgezonderd door een onderhands document, en dat op den 8sten July ll, 70 dezer op de plaats tegenwoordig hunne afzondering geregtelyk hebben bevestigd. Dit aantal is nu reeds tot 112 opgeklommen, niet gerekend hunne echtgenoten kinderen &c. en van verscheidenen in het getal van den 5den April 1819 begrepen, die zederd van dit eiland afwezig zyn geweest, een aantal verre hunne tegenstanders overtreffende, en dagelyks meer en meer aangroeyende, door de byvoeging van leden, die van buiten lands komen, en een oogwerpende op de *onregtvaardigheid in het arsenaal van onkunde en despotisme gesmeed*, zich by het zelve voegen, en dat van daar het gedeelte der laatsten, bevonden wordt het grootste en uitgezochtste deel der natie te zyn, en dat van hunne tegenpartyders uitgenomen de zeer weinige respectable mannen, er slechts de ellendigen overblyven, die zich ten kosten der armen voeden, de bezoldigde bedienden der Synagoge, wier vrye wil niet die de hunne is, en zommige Sycophanten met allen opzicht op voordeel, en om zich zelven by de wisselvalligheid der tyden in te dringen:

Dat de wereld, in het brede wete, dat zulks een kort berigt is der belangryke daadzaak, dat zulks een kort begrip zy, van alle de gebeurtenissen, welke om de zaak van een enkel man de tegenwoordige oneensgezindheid onder de congregatie hebben doen geboren worden, en twist tusschen familien, zelfs in het binnenste hunner haardsteden hebben verwekt, en dat ten einde deze onheilen te doen voortduren, niets van de zyde der regenten is verzuimd, het geen konst konde uitvinden, en aanvoeren tegen hunne medeburgers, magen, broeders en vrienden.

Het volgende is een document door de misnoegde party aan de Regenten der Hebreeuwsche Gemeente overgeleverd, en naderhand in substantie met andere documenten by het hof van Policie ingeleverd, het welk eenig meerder licht zal verspreiden over de oorzaken, die aanleiding tot hunne scheiding als leden der Synagoge hebben gegeven:—

Wy particulieren behorende tot de Israelitische Gemeente op dit eiland, considererende dat de handelingen van de Mahamad der Gemeente "Mikve Israel" en haare vergadering van het Congress, in het rechtvaardig verschil, wegens het afzetten van den ex-voorzanger Jeosuah Piza (een ondankbaar en onbekwaam mensch) honend zyn, tegens de achting die men gevoeglyk aan zulk een aanzienlyk aantal der gemeente verschuldigd is door hun by het algemeen, als onrustige lieden te doen doorgaan, hun hunne huislyke rust te ontnemen, en verschillen in de huisgezinnen te stooken en te verspreiden, en door in het verstaan, en op het gestoelte plaatzen van een man, die volgens de verklaring onzer Heilige wet tot de plaats van voorzanger onbevoegd is te volharden, de eendragt die onder ons heerschte te verstoren, na dat hy Piza op den 28sten Dezember, stilzwygende door gemelde Mahamad &c. tot gerustistelling der gemeente was afgezet, op de uitdrukkelyke voorwaarde, dat hy niet weder zoude aangesteld worden, ten zy gemelde gemeente als bemiddelaar ten zyne behoeve zoude opkomen.

Considererende, dat gemelde collegie de gemeente hebben opgeroepen, en aan 't zelve 136 stemmen zynde ingeleverd, waarby onze Goddelyke wet tegens gemelde Piza gevraagd wierd zyl. de Zeer Eerwaarde Heer Assesseur Jacob Haim Curiel hebben geconvokeert, die verschelde poincten uit onze Heilige wet heeft uitgesproken, waarby gemelde Jeosuah Piza, onbekwaam en onbevoegd om onze gemeente te dienen, en aan onze verpligtingen te kunnen voldoen, wordt verklaard.

Considererende, dat onze ootmoedige representatien, jongstlede die van den 12den dezer door 38 leden, behalven een door drie anderen byzonderlyk onderteekend, steeds met verachting zyn aangenomen geworden, zoodanig dat gemelde collegie, door hare tegens hare verpligtingen jegens de gemeente strydige handelingen ons vertrouwen geheel heeft verloren, zoo wel, door ons als een nietsduidende trop te behandelen, als zich een vermogen over ons te wettigen, welke zy door geen reglement (aangezien de aanzienlykheid onzer getal, die meer dan de helfte der gemeente uitmaakt) kunnen verkregen hebben.

Considererende, dat wy reeds van onze kerkelyke statuten ofte inzettingen geen gebruik kunnen maken, dewyl de voorschriften onzer heilige wet, door den Aanwyzer derzelven plechtiglyk vertoond, is vertreden geworden, en dat men Jeosuah Piza, tegenstrydig de Goddelyke wet, weder tot voorlezer van de Synagoge Mikve Israel wil verkiezen, welke Synagoge voortaan, noch door de Godvruchtigen, noch door hun, die voor onze heilige wet gestemd hebben, als een heiligdom kan aangemerkt worden, dewyl men die gene, die volgens de uitspraak onzer heilige wet aldaar den dienst niet mag waarnemen, als eenen gruwel moet aanschouwen.

Considererende eindelyk, dat onze heilige wet, plegtigheden en gebruiken, aan geen bulle ofte vryspraak onderhevig zyn, waardoor derzelver zin verkort ofte vernietigd zoude kunnen worden, en er geen magt boven dezelven bestaat; als mede, dat byaldien eene gemeente hare goddelyke wet niet opvolgt, en haar minister geen magt heeft, er ook geene statuten ofte inzettingen konnen bestaan, die, de gemeente aan de regering (en de weinigen die haar aanhangen) zoude kunnen verbinden; dewyl het eene ontwyfelbare waarheid is, dat waar de eerste band (te weten de goddelyke wet) ontbreekt, alle andere civile reglementen van zelven vervallen.

Redenen waarom, wy ondergeteekenden uit liefde voor onze Goddelyke wet, de bewustheid onzer goede zaak, en als beminnaars van vrede en eendragt, die wy onder ons wenschen te behouden verklaren: dat noch wy, noch onze vrouwen en kinderen in onze Synagoge Mikve Israël verschynen ofte dezelve zullen bywonen dewyl onze Heilige wet ons dit verbied. En dienvolgens verklaren wy, dat wy ons in het vervolg als geen Lede maten derzelve aanmerken,—Ja afgescheiden zullen blyven, tot tyd en wyle de Mahamad en haar Congress van hare misslag te rug komen, gemeld Jeosuah Piza afzetten, en zich met ons verzoenen. Met vryheid aan onze zyde, om in cas van hardnekkigheid, eene andere Synagoge (mits de magt en faculteit daartoe van 't Gouvernement verzoekende en bekomende) te mogen oprigten.

En daar zulks onze vaste besluit en gevoelen is, zo zenden wy dit aan de regering, om haar tot rigtsnoer te kunnen strekken.

(w. g.) ABM. DE MORDY. SENIOR.
IS. DE ABM. DE MARCHENA.
D. ABINUN DE LIMA.
En 97 Tekenaaren.

Curaçao den 5den April 1819.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—SEPTEMBER.

9.	bark	Conception, Aroche,	Puerto Cabello
	golet	Fortuin, De Pool,	Spaansche Kust
11.	——	De Hoop, Tesselaar,	ditto
12.	——	Fisgig, Fostaleza,	St. Martha
13.	——	Bermudian, Jansen,	La Guayra
14.	bark	Maria, Hart,	Isle D'aves
15.	——	Celly, Requester,	Spaansche Kust

UITGEKLAARD—SEPTEMBER.

9.	golet	Johanna, Muskus,	Spaansche Kust
12.	bark	Conception, Aroche,	Puerto Cabello
14.	golet	Sarah Francis, Watkins,	Norfolk

De Spaansche schooner Fisgig, van St. Martha naar Puerto Cabello bestemd, kwam in deze haven Maandag ll. ingevolge van haar grooten steng verloren te hebben, en de groote mast zeer beschadigd te zyn, in een stilte vergezeld door een hevige zee, beoosten dit eiland. Met dit arrivement weten wy, dat de Spaansche corvet Ceres, van de Havana te St. Martha is aangekomen met 800 vaten meel aan boord, voor gebruik der troepen, 200 waarvan daar aan land zyn gebragt. Met het overige zeilde zy naar Carthagena.—Bevorens de aankomst der Ceres, werd St. Martha door eenige Patriotsche vaartuigen geblokkeerd, doch by de verschyning der corvet, hielden zy af, het geen de Fisgig gelegenheid gaf in zee te steken. Een fregat van 44 st., en een brik, zouden van de Havana een dag of twee na de Ceres zeilen, bestemd zynde naar Carthagena.

Het volgende zyn eenige verdere byzonderheden van den brand te Port au Prince:

Een verwoestende brand had te Port au Prince den 15den Augustus plaats, het welk dat gedeelte der stad vernielde, dat bewoond was door het voornaamste en grootste gedeelte der kooplieden, die byzonder in vreemde koopwaren handelen.—Ingevolgen van dit ongelukkig toeval, moet men algemeen geloven, dat de genen die op Port au Prince uit vreemde oorden gehandeld hebben, onnoemlyk daarby zullen lyden, hebbende de winkeliers of pakhuishouders letterlyk niets dan geringe dingen overgehouden.

De volgende brief is ons toegezonden ingevolge het geen in onze laatste verscheen, betrekkelyk onze belofte, om te pogen voor dit nommer de authentiekste bewyzen te erlangen wegens het onderwerp der bestaande geschillen tusschen de Hebreeuwsche Gemeente in deze colonie, welke belofte wy gedeeltelyk hebben vervuld, wy moeten te gelyk opmerken, dat hoewel wy allen eerbied bezitten voor den waardigen President der Hebreeuwsche Gemeente, wy niet van ons voornemen afgeschrikt kunnen worden, door de bedreigingen, die hy opgeeft in zynen brief, en wetende den pligt aan het publiek verschuldigd, voegen wy dezelve hier in, om op het beste te betoonen, hoe onpartydig wy zyn ten opzichte van beide partyen.

Aan den Uitgever der Curaçao Courant.

Curaçao den 15den September 1820.

Myn Heer!—Daar ik uit eene paragraaf in uwe Courant van Zaturdag ll. den 9den dezer heb gezien, dat op een zeker artikel, genaamd uit de New-York Evening Post, over het onderwerp van het bestaande verschil (hetwelk gy eene aanhaling geliefd te noemen) tusschen de Hebreeuwsche gemeente dezes eiland, gy voornemt de autentiekste berigten wegens de[illegible] te vernemen, ten einde die in uwe [illegible] te plaatsen.

En [illegible] voor, dat deze berigten uit het [illegible] waarschynelyk hetzelve hebt ontvangen, U [illegible] eenige dwaling mogten brengen, alhoewel ik in geenen dele ondernemen om de wel bekend vryheid der pres te onderdrukken, verzoek ik U verlof in myne qualiteit als President der Hebreeuwsche Gemeente in deze kolonie, U vriendelyk te mogen waarschuwen, van byzonder zorgvuldig te zyn, in dat gene wat gy wilt ter nederstellen. Immers door sommige onvoorziene of welligt onwillekeurige verkeerde voorstelling of dwaling, moet gy op U zelven zekere verantwoordelykheid en wettelyke vervolgingen op den hals halen. Het ondernemen van welken, in zulk een geval een ons onvermydelyk wordt.

Ik heb de eer te zyn, Myn Heer,

Uw Onderdanige Dienaar,

MOISE CARDOZE.

De Heer W. Lee,
Uitgever der Curaçaosche Courant.

Aan den Uitgever van de Curaçao Courant.

Myn Heer!—Na U myn erkentelyken dank betuigd te hebben voor de gunstige vermelding, die het U geliefd heeft wegens my te maken in uwe Courant van Zaturdag ll. met opzigt tot de wyze, waarop ik de buitengewone zaak voor het hof van Commercie dezes Eilands door Jan F. Hart tegen Wm. Mac Whirter & Co. te voren gebragt, verdedigd. Veroorloof my, ofschoon zulks onderscheiden door het publiek mag opgenomen worden, hetwelk waarschynelyk geene volledige kennis der zaak bezit, eenige ware aanmerkingen te maken over het laatste gedeelte van de paragraaf door U geinsereerd, waar in gy zegt, "dat affidavits werden voortgebragt door de eischers, welke dienden te bevestigen, dat het hier bekend ware, voor de Generaal van Starckenborgh zeilde, dat mais meel een contrabande artikel te Antigua ware."

Tot uitlegging hiervan, verzoek ik, te melden, dat het zeker is, dat de defendanten, niet de perzonen waren, die wisten, zulk een artikel te Antigua contrabande was, anders zouden zy niet zich zelven aan eenig verlies hebben blootgesteld; doch de affidavits door de eischers te voorschyn gebragt, dienen om te bewyzen dat Jan F. Hart door twee perzonen in dit eiland ware gewaarschuwd, dat Amerikaansche mais meel een contrabande artikel in de Britsche colonien was, en dat niettegenstaande deze waarschuwing hy toestond dat de lading aan boord van zyn vaartuig bleef, noch drukte hy eenigen weerzin uit, eischte geene indemnificatie, noch stelde eenige assurantie daarover in 't werk, maar maakte, dat het vaartuig tot deszelfs bestemde reis vertrok, vrywillig en spoedig de risico van verlies lopende, (zelf niet door valide proeven) hetwelk door hem beweerd geleden en gedragen te zyn.

Ik heb de eer te zyn, Myn Heer,

Uw Zeer Geh. en Ond. Dienaar.

M. RICARDO,

Procureur.

Curaçao den 15den September 1820.

Extract uit eenen brief van La Guayra, gedateerd den 11den dezer.

"Alle de gecommitteerden zyn terug gekeerd zonder in staat geweest te zyn vrede te erlangen. Oorlog moet het lot van dit land beslissen, eene verschrikkelyke maar noodzakelyke geessel.

"Bolivar marscheerde naar Mompox, welke plaats door zyne troepen den [illegible] Juny [illegible] van Turbaco, Carthagena belegerende. Deze stad is laatst versterkt door de corvet Ceres, met goud en provisien, door welke tydige hulp niets te vrezen is, gedurende het wegblyven der divisie fregatten, elk oogenblik te verwachten.

"Het binnenste van Santa Fé is in beweging. Calzada heeft een detachement tot Piteyo gezonden, aan het front der heuvel, die Santa Fe van Atracto scheidt. De eerste plaats moet hy op het einde van Juny zyn binnen getrokken; zyn eigen divisie van 3000 man sterk was te Pasto. Veel blyft er nog in dit oord overig te doen.

"By het land vernemen wy, dat de divisie van Lima, Upar bezet, en die van Forres de provintie van St. Martha. De vyand moge eenige aanvallen in dat oord wagen, doch niet met dat goed gevolg dat geheel vereischt wordt om hun doel te verwezenlyken. De maand October zal vruchtbaar in belangryke bewegingen zyn. Wy hebben jongstledene arrivementen uit Europa, Havana en Vera Cruz gehad."

Twee zeerovers vaartuigen werd laatst by de Vyf Eilanden door een Fransch fregat en brik van Guadeloupe genomen. De naam der zeerover was Debon en Duvas. Een kaper schooner van Commodore Daniel's is door het Engelsch fregat Tribune genomen, en in Barbados opgezonden. Eene Spaansche schooner is te St. Eustatius binnen gezonden prys zynde, van de schooner Prins van Oranje.

LITTERARY REVIEW.

LACON OF VEEL DINGEN IN WEINIG WOORDEN.

"In alle maatschappyen, is het aanpryzelyk, zich zoo mogelyk met de grootste te verbinden, niet om dat de grootsten de besten zyn, maar om dat, zoo wy daar weerzin vinden, wy ten eeniger tyd kunnen afdalen;—doch, zoo wy met de geringere beginnen, is het onmogelyk op te klimmen.

"De mensch zal twisten voor den godsdienst; voor dezelve schryven, er voor vechten, en voor sterven, alles doen, behalve er naar te leven.

"Niemand is groot op geheimen, als hy, die ze niet meent te houden, zulke personen leven met de geheimen als woekeraars met hun geld, met oogmerk om die in de wandeling te brengen.

"Ik zal moeit niet over eenen toorn ondergaan, noch moest zy zynen over ons nietrennen. Wy moeten gaarne vergeten, doch zelden vergeten, ik wil niet gewroken zyn, dat ben ik mynen vyand verschuldigd; maar ik wil onthouden, en dat ben ik my zelven verschuldigd.

"Van alle driften is de jaloesy, dewelke de hardste diensten doet, en het bitterste loon trekt; de dienst is—om de voordeelen onzes vyands te bewaken, deszelfs loon, er zeker van te zyn.

"Hy die zyn eigen beroep verwaarloost, zal niet duiden, dat een ander zoo doet, en is eene der fynste werkingen der zelfliefde; want wanneer wy ons eigen beroep verzuimen, *sluiten* wy stilzwygend ons zelven *uit*; doch als een ander zoo doet, zyn wy ver van zeker te zyn, dat zulks het geval is.

"Sommige bedriegeryen gelukken, door de schynbare oprechtheid de opene vertrouwelykheid, en eene volle mate van vernuft, het welk rond hem verspreid wordt. De minste geheimenis, zouden vermoeden baren, en alles bederven. Zulke listen mogen vergeleken worden by de starren, zy zyn zichtbaar by het duister, en bedekt by het licht.

"De uitsporigheden onzer jeugd zyn grondbrieven op onzen ouderdom, betaalbaar met interest ongeveer dertig jaren na dato. Geene wordt zoo zelden alleen gevonden, en zoo spoedig uit hun eigen gezelschap getrokken, dan die dommen, welke op den besten voet met hun zelven zyn.

"De ware redenen onzer daden zyn gelyk de wezenlyke pypen van een orgel, verborgen. Doch het verguldsel en de pronkpypen staan prachtig in het front om gezien te worden.

"Bigotterie vermoordt den godsdienst om dwazen, met derzelver spooksel bang te maken.

"Om te weten of het beter is, dat hy zyn doel wint of mist; immer wanneer wy ons doel missen, ondersteunt ons onze trotsheid; wanneer wy hetzelve verkrygen, bedriegt ze ons.

"Wantrouwt steeds iemand, die groote zachtheid van manieren, eene onberoerde gelykheid van temperament, en eene zacht en overwogen langzaam spreken voorwendt. Deze dingen zyn allen onnatuurlyk en duidt eenen graad van zielsbedwinging aan, waarin hy, die geen oogmerk van kracht of oogmerk om te beantwoorden heeft, niet kan toelaten zich te oefenen. De meest gelukkigste schurken zyn door gaans van die beschryving, zoo zacht als scheermessen in de oly gedoopt en zoo scherp ook. Zy wenden de onschuld der duiven voor, welke zy niet bezitten, om den slangen aard te bedekken, die zy hebben."

[illegible] Johnson geraillieerd werd over zyn geloof aan spoken was hy gewoon, om de namen van verschillende verhevene karakters op te noemen, die, op byzondere tyden van zyn gevoelen waren geweest, onder welken hy gemeenlyk Dr. Fowler, bisschop van Gloucester, noemde, in het eerste der achttiende eeuw. Van dien prelaat wordt op goed gezag, het volgend gesprek met regter Powel verhaald—"Zedert ik U zag" zeide de regter, "ben ik oog getuige geweest van het bestaan, der nachtelyke bezoeken." "Ik ben blyde heer regter gy een bekeerde tot de waarheid zyt geworden; doch mag gy eenige verschyning?—O laat my de byzonderheden van die historie uitvoerig weten." My lord ik wil dit. Het was, laat my zien, laatstleden Dingsdag nacht tusschen elf en twaalf uur, doch nader aan het laatste, dan het eerste uur, daar ik in myn bed lag te slapen, ontwaakte ik plotseling door een ongewoon gedruisch, en hoorde iets naar boven komen en tedelyk naar myn kamer gaan; de deur vloog open, ik sloeg myn lakens open, en zag een flaauw glimmend licht in myn kamer komen." "Van een blaauwe kleur ongetwyfeld." "Het licht was bleek blaauw my lord; en gevolgd door een rank mager wezen, zyne haren grys door ouderdom, en gekleed in een lange ligte rokje; een lederen gordel was om zyn lenden, zyn baard dik en grys, een groote kap op zyn hoofd en een lange staf in zyn hand. Door verbazing bevangen, bleef ik eenigen tyd onbewegelyk en zwygend; de gedachte kwam nader, my vol in het aangezicht ziende; ik zeide toen "Van waar en wie zyt gy?" Het volgende was het antwoord, dat ik ontving.—"Ik ben de nachtwaker, en moge het uwer excellentie believen, ben ik besloten boven te komen, om het gezin te bergen, dat huwse straat deur is open gebleven, en dat indien die niet dadelyk wordt gesloten, gy waarschynelyk voor den morgen zouden beroofd zyn." Dr. Fowler nam zyn hoed, en ging heen.

The Spanish schooner Fisgig, from St. Martha bound to Puerto Cabello, put into this harbour on Monday last, in consequence of having rolled away her main top-mast, and considerably injured the main-mast, in a calm, attended by a heavy sea, to windward of this island. By this arrival we learn that the Spanish sloop of war Ceres, from the Havana, had arrived at St. Martha with 800 barrels of flour on board, for the use of the troops, 200 of which were landed there, and with the remainder she

proceeded for Carthagena. Previous to the arrival of the Ceres, St. Martha was blockaded by some patriot vessels, but on her appearance they made off, which gave the Fisgig an opportunity of putting to sea. A frigate of 44 guns, and a brig, were to sail from the Havana a day or two after the Ceres, destined for Carthagena.

The following are some further particulars of the fire at Port-au-Prince:

A destructive fire took place at Port-au-Prince on the 15th August, which destroyed the part of that city inhabited by the principal and the greatest part of the merchants who generally dealt in or purchased foreign merchandize. In consequence of this unfortunate catastrophe it is generally believed that the people who have been trading to Port-au-Prince from foreign countries will suffer immensely, as all the shop-keepers have, literally speaking, lost every thing.

Agreeable to the promise contained in our last, we have procured some information on the subject of the original cause which led to the schism in the Hebrew Community in this island, which we publish below; but in giving this information to our Readers, we must premise, that it is done solely with a view to gratify public curiosity, and by no means to widen the breach between the parties; on the contrary we should be happy to see an end put to the controversy.

To the Editor of the Curaçaosche Courant.

Sir.—To gratify the public curiosity, doubtless kindled by your promise in the Courant of the 9th inst. the following sketch is kindly transmitted by your obedient servant

HAIM ABINUN DE LIMA.

To the civilized world, already apprized of the fatal dissention which *rents in twain* the greatest part of our community belonging to the Synagogue Mikvé Israel, a dissention originally fostered by one man, and in the sequel at the expense of our reputation as Israelites, and of the revenues of the poor, tenaciously backed by the pride of some individuals, who probably intoxicated with their gold, indulged in the presumption that their bare initiation into the Regency, would be a beacon for submission, and who baffled at our resistance, stoicly contemplate the result of the event, whatever it may be.—*Be it briefly known,*

That in the 19th century, the Regents of a religious community strive to act the part of Inquisitors, merely to support an ignorant Chanter, unfit to fill his office, whose provocations have led to a general cry for his discharge, and that although they are sensible of his ingratitude and incapacity, stung at the failure of their aim in his behalf, and withal to gratify private animosities, these gentlemen, or would be Regents, whose peculiar duty it is to cultivate, not to destroy the endearments of peace, have prevaricated the Divine law, exerted every means of obstructing the free course of our religion and its rites, whereby they have incurred the penalty of excommunication. Nay, they have conducted their flock before the tribunal of justice, and scrutinized and fulminated every expedient to crush the latter, unmindful that the moral pastor, whose herd is warped from the path of reason, exerts every soft means of reclaiming it.

That the disaffected party, thus outraged, have separated themselves from the community, though they still do, and will ever retain the name and rights of Israelites, subject to all the rites and formalities of their religion.

That on the 5th April 1819, 100 individuals collectively separated themselves, through a private document; and on the 8th June ultimo, 70 of these, present on the spot, judicially ratified their resignation. This number is now already encreased to 112, independent of their consorts, children, &c. and of many, included in the number of the 5th April 1819 who have since been absent from this island, a party by far exceeding their opponents, and daily growing more bulky by the addition of members, who arriving from abroad, and glancing at the injustice reared in the arsenal of ignorance and despotism, join it; and hence, on the part of the latter, are found the largest and choicest portion of the nation, while on that of their adversaries, abstracting the very few respectable ones, there remain but the wretched, who feed on the chest of the poor, the menial officers of the Synagogue, whose free will is not their own, and some sycophants withal, eager to profit and to introduce themselves by the vicissitude of the times.

Know the world at large, that this is a brief account of the important transaction; that this is an epitome of all the events, which for the sake of a single man, have given birth to the present discord among the congregation, and have introduced disunion among families, even in the interior of their firesides; and that in order to perpetuate these evils, nothing has been omitted on the part of the Regents, that art could discover or suggest, against their fellow citizens, relatives, brethren, and friends.

The following is a document transmitted by the disaffected party to the Regents of the Hebrew community, and afterwards produced in substance, with other documents in the Court of Policy, which will throw some further light on the cause that has given rise to their separation as Members of the Synagogue.

We, the undersigned, individuals of the Israelite Community in this Island,

Considering that the proceedings of the Regents of the Congregation Mikvé Israel, and of their Body of Congress, in the just question respecting the deposition of the ex-chanter, the ungrateful and ignorant Jsos. De Piza, are injurious to the regard necessarily due to so numerous a portion of the community, by representing them to the public as a set of disturbers—by bereaving their domestic peace and exciting and disseminating dissention among their families—and, in a word, by protecting and colocating upon the prayer-bench a man, by the interpretations of our sacred code, unfit to officiate any longer as chanter, thereby interrupting the harmony formerly existing among us, notwithstanding the very said body on the 28th December last, for the tranquillity of the congregation determinately deposed said Piza, under the express proviso that he could not again be re-elected, unless the community should intervene in his behalf.

Considering that the said Regents having required the votes of the Community, collected 136, enjoining an acquiescence to the prescriptions of the law against Piza; and that our ex-assessor, the Reverend Mr. Jb. Heim Cariel, who was in this consequence convoked before them, demonstrated several points from our sacred religion, whereby the aforesaid Jsos. De Piza was declared unable and unmeet to serve our community and to transmit our invocations on high.

Considering that our humble petitions, and lately that of the 19th inst. signed by a collective number of 80 Members, exclusive of three separate ones, have ever been looked upon with contumely, and that the Regents by their unbecoming proceedings against the community, dealing towards it as towards an insignificant herd, and assuming a degree of power (considering the importance of our number) by no regulations extant conferred upon them, have wholly forfeited our trust.

Considering that we can no longer avail ourselves of our religious statutes, since the prescriptions of our sacred code, duly interpreted by the acting Rabby, have been trampled upon; and that Jsos. de Piza, in opposition to the divine law is re-elected as Chanter of the Synagogue Mikvé Israel, which hallow site cannot in future by the pious, nor by those who have given their suffrages in behalf of religion, be held as a sanctuary, as long as the being, who contrary to the interpretations of the law, officiates therein, must be viewed as an abomination.

Considering in short, that our sacred code, formalities and customs are not subject to *Bulls*, in virtue whereof these trangressions might be modified or extinguished, as above our law there lives no power on earth, and that as soon as a community does not obey the divine law, and its minister be not entitled to a superiority, no statutes can any longer exist, to bind that community to the Regents and their few followers, it being an irrefragable truth that wherever the first band, namely the divine law, is dissolved, all other civil regulations naturally lose their strength.

Considering all the above reasons, we the undersigned impelled by the love of our religion, by the justice of our cause, and by our wish and desire to ensure peace and harmony among us, do hereby profess, that neither ourselves, our children or consorts, in obedience to the prohibition of the law, shall henceforth frequent or attend the Synagogue Mikve Israel, nor consider ourselves members thereof, until the Regents and their body of Congress recede from their errors, by discharging the so called J. de Piza from office, and reconciling themselves with us, while in case of obstinacy on their part, we remain at liberty to erect another Synagogue, requiring for its establishment the necessary permission and faculty from Government; and this being our undaunted sentiment and resolution, we transmit this to the Regents for their ulterior intelligence.

(Signed) ABM. DE MORDY. SENIOR.
IS. DE ABM DE MARCHENA.
D. ABINUN DE LIMA.
And 97 other signatures.

Curaçao 5th April, 1819.

The following letter has been transmitted to us, in consequence of what appeared in our last, with respect to our promise to endeavour to collect, for this number, the most authentic information on the subject of the existing differences among the Hebrew community in this colony, which promise we have in part fulfilled. At the same time we must observe, that although we have every respect for the worthy President of the Hebrew community, we are not to be intimidated from our purpose by the threats which are thrown out in his letter; and being conscious of the duty we owe the public, we insert it, the better to show how impartial we are with regard to either party.

To the Editor of the Curaçao Gazette.

Curaçao 12th September 1820.

Sir!—As I perceived from a paragraph stated in your paper of Saturday last, the 9th instant, that on a certain article quoted from the New York Evening Post, on the subject of the existing difference (which you are pleased to call schism) among the members of the Hebrew Community of this Island, you intend collecting the most authentic informations relative to the same, so as to publish them in your next.

And as I much fear that those informations, from the quarter from which you are likely to obtain the same, may lead you into some error, tho' I by no means presume to undertake to check the well known liberty of the press, I beg leave, in my capacity as President of the Hebrew Community in this island, amicable to warn you, in being particularly cautious in what you are about to state, lest by some unforeseen, or perhaps involuntary misrepresentation or error, you might draw upon yourself certain responsibilities and prosecutions at law, the instituting of which would in such case on our side become unavoidable.

I have the honor to be, Sir,
Your obedt. humble servant,
MOISE CARDOZE.

Wm. Lee, Esq.
Editor of the Curaçao Gazette.

To the Editor of the Curaçao Gazette.

Sir!—After offering you my grateful thanks for the favorable mention you have been pleased to make of me, in your Gazette of Saturday last, with respect to the mode in which I defended the extraordinary case brought forward in the Court of Commerce of this island by John F. Hart, against Wm. MacWhirter & Co. permit me, lest it should be differently construed by the public, who may not probably have a thorough knowledge of the case, to make some true remarks on the latter part of the paragraph inserted by you, in which you say, that "affidavits were produced by the claimants which went to state that it was known here before the General van Starckenborgh sailed, that corn meal was a contraband article at Antigua"

In explanation hereof, I beg to state, that it is certain that the *defendants* were not the persons who knew such article to be contraband at Antigua, or they surely would not have exposed themselves to any loss; but that the affidavits produced by the claimants tend to state, that J. F. Hart was warned by two persons in this colony, that American corn meal was a contraband article in the British Colonies, and that notwithstanding this warning, he allowed the cargo to remain on board his vessel, nor did he express any reluctance, demand any indemnification, nor effect any insurance on her, but caused the vessel to proceed on her intended voyage, voluntarily and spontaneously running the risk of the loss (not even by valid proofs) stated by him, to have been suffered and sustained.

I have the honor to be, Sir,
Your most obedt. and very humb. servt.
M. RICARDO,
Attorney at Law.

Curaçao, 5th Sept. 1820.

Extract of a letter from La Guayra dated, 11th instant.

"All the commissioners are returned, without having been able to obtain peace. War is to decide the fate of this country, a horrid, but indispensable scourge.

"Bolivar marched to Mompox, which place was taken by his troops on the 22d June. The enemy are now in the fields of Turbaco, besieging Carthagena; this city has been lately reinforced by the sloop of war Ceres, with gold and provisions, by which timely assistance nothing is feared, during the delay of the division of frigates momently expected.

"The interior of Santa Fé is agitated. Calzada has sent a detachment as far as Pitayu, at the foot of the hill which divides Santa Fé from Arecato. The former place he was to have entered about the end of June; his own division of 3000 strong was at Pasto. Much remains yet to be done in that quarter.

"By land we learn that the division of Lima occupied Upar, and that of Perras the province of Santa Martha. The enemy may hazard some attacks that way, but not with that success which is required fully to realize their aim. The month of October will be productive of important movements. We have had late arrivals from Europe, Havana, and Vera Cruz,"

RAFFLE'S HISTORY OF JAVA.

A work, in two quarto volumes, entitled "The History of Java," has been recently published It is from the pen of Mr. Raffles, (now Sir Thomas Stamford Raffles,) late lieutenant governor of that island and its dependencies, &c. It is a very complete and interesting work. Only a gentleman who had enjoyed the advantages connected with a situation of authority in the island could have composed it, and only a gentleman of starling talents, and love for literature and research, would have directed his efforts to the acquisitions the book communicates to the public. From the many extremely curious and original pieces of information contained in these volumes, we extract the subsequent.

PICTURE OF A JAVAN BEAUTY.

"The following picture of a Javan beauty, taken from one of the most popular poems of the country, will serve, better than any description of mine, to place before the reader the standard of female elegance and perfection in the island, and to convey an accurate idea of the personal decorations on nuptial occasions, in dances and dramatic exhibitions; it will, at the same time, afford a representation of what may be considered to have formed the full dress of a female of distinction, before the innovations of Mahomedanism, and the partial introduction of the European fashions. The extravagant genius of eastern poetry may, perhaps, be best employed in portraying such fantastic images, or celebrating such extraordinary tastes.

"He face was fair and bright as the moon, and expressed all that was lovely. The beauty of Reden Putri far excelled even that of the widadari Dewi Rati; she shone bright even in the dark, and she was without defect or blemish.

"So clear and striking was her brightness, that it flashed to the sky as she was gazed at; the lustre of the sun was even dimmed in her présence, for she seemed to have stolen from him his refulgence. So much did she excel in beauty, that it is impossible to describe it.

"Her shape and form were nothing wanting, and her hair, when loosened, hung down to her feet, waving in dark, curls; the short front hairs were turned with regularity as a fringe, her forehead resembling the chendana stone. Her eyebrows were like two leaves of the imbotree; the outer angle of the eye acute and slightly extended; the ball of the eye full, and the upper eye lash slightly curling upwards.

"Tears seemed floating in her eye, but started not. Her nose was sharpe and pointed; her teeth black as the kombang: her lips the colour of the newly cut mangust in shell. Her teeth regular and brilliant; her cheeks in shape like the fruit of the duren; the lower part of the cheek slightly protruding. Her ears in beauty like the gianti flowers, and her neck like unto the young and graceful gadung leaf.

"Her shoulders even, like the balance of golden scales; her chest open and full; her breasts like ivory, perfectly round and inclining to each other. Her arms ductile as a bow; her fingers long and pliant, and tapering like the thorns of the forest. Her nails like pearls; her skin bright yellow; her waist formed like the patram when drawn from its sheath; her hips as the reversed limas leaf.

"Like unto the pudak flower when hanging down its head, was the shape of her leg; her foot flat with the ground; her gait gentle and majestic, like that of the elephant. Thus beautiful in person, she was clothed with a chindi patola of a green colour, fastened round the waist with a golden lalut or cestus; her outer garment being of the mega mendung (dark clouded) pattern. Her kemban (upper garment) was the pattern jing' gomosi, edged with lace of gold; on her finger she wore a ring, the production of the sea, and her ear-rings were of the pattern noto brongto.

"On the front of the ear-studs were displayed the beauties of the segara munchar pattern, (emeralds encircled by rubies and diamonds,) and she bound up her hair in the first fashion, fastening it with the glung (knot) bobokoran, and decorating it with the green champaka flower, and also with the gambir, melati. and minor flowers; and in centre of it she fixed a golden pin, with a red jewel on the top, and a golden flower ornamented with emeralds. Her necklace was composed of seven kinds of precious stones, and most brillant to behold; and she was highly perfumed, without it being possible to discover from whence the scent was produced.

"Her jamang (tiare or head ornament) was of the fashion sodo saler, and richly chased; her bracelets were of the pattern glang kana, and suited the jamang. Thus was the beauty of her person heightened and adorned by the splendour of her dress."

JAVAN OBSEQUIOUSNESS.

Different nations have different modes of politeness. It is well known, that what in Europe is the height of civility, is in Asia the extreme of rudeness. But, perhaps, the Javan fashion of squatting before a superior is not the least singular among expressions of respect. Does it import the readiness of the inferior to shrink as it were, into nothing, on such occasions, in order that the superior may be seen at full length? Mr. Raffles thus describes it:—

"The respect shown to superior rank in Java is such, that no individual, whatever his condition, can stand in the presence of a superior; neither can he address him in the same language in which he is spoken to. Not even the heir apparent, or the members of the royal family, can stand in the presence of the sovereign; the same restriction applies to the family of each subordinate chief. Were this mark of respect confined to the royal family alone, it might, perhaps, find a parallel in other countries, where it is usual for the subject to prostrate himself before the sovereign; but in Java the nature of the government is such, that each delegated authority exacts the same marks of obeisance; so that, from the common labourer upward, no one dares to stand in the presence of a superior. Thus, when a native chief moves abroad, it is usual for all the people of inferior rank among whom he passes, lower their bodies to the ground till they actually sit on their heels, and to remain in this posture until he is gone by. The same rule is observed within doors; and instead of an assembly rising on the entrance of a great man, as in Europe, it sinks to the ground, and remains so during his presence.

"This humiliating posture is called dodok, and may be rendered into English by the term squatting. The practice is submitted to with the utmost cheerfulness by the people: it is considered an ancient custom, and respected accordingly.

"In travelling myself through some of the native provinces, and particularly in Madura, where the forms of the native government are particularly observed, I have often seen some hundreds drop on my approach, the cultivator quitting his plough, and the porter his load, on the sight of the Tuan bezar's carriage. At the court of Sura-kerta I recollect that once when holding a private conference with the Susunan at the residency, it became necessary for the raden adipatt to be despatched to the palace for the royal seal: the poor old man was, as usual, squatting, and as the Susunan happened to be seated with his face towards the door, it was full ten minutes before his minister, after repeated ineffectual attempts, could obtain an opportunity of rising sufficiently to reach the latch without being seen by his royal master. The mission on which he was despatched was urgent, and the Susunan himself inconvenienced by the delay; but these inconveniencies were insignificant compared with the decorum of being seen out of the dodok posture. When it is necessary for an inferior to move, he must still retain that position, and walk with his hams upon his heals until he is out of his superior's sight."

TRIFLES.

Arithmetic.—An honest Hibernian, in a company who blamed the clergy for taking a tenth part of the people's property, characteristically exclaimed—"Aye! they would take a *twentieth* if they could."

A naval officer at an ordinary the other day, asking for his bill, found it amounted to *six* shillings:—he immediately threw down *three*, upon which the waiter civilly reminded him that it was so much again;—"Oh! but," said the wag, "I am upon *half pay* now."

A person of no great liberality accusing, in a public company, the Irish nation for being the most unpolished nation possible, an Irish gentleman, whose country was unknown to the former, midly replied—"It ought to be otherwise, for the Irish meet with hard-rubs enough to polish any in this world."

Royalty rallied.—During the war carried on by the great Frederick of Prussia, the English Envoy at Berlin, having occasion to inform his majesty of a victory gained by the British, observed, 'it had pleased Divine Providence,' &c. 'What, said his majesty, 'is God Almighty one of your allies?' 'Yes, Sire,' replied the Englishman, 'and the only one who does not demand subsides from us.'

Ghosts.—When Dr. Johnson was rallied for his faith in ghosts, he used to call over the names of the various eminent characters, who at different periods had been of his opinion; among these he generally mentioned Dr. Fowler, bishop of Gloucester, in the early part of the eighteenth century. Of that prelate the following conversation with judge Powel is recorded on good authority:—"Since I saw you," said the judge, "I have had ocular demonstration of the existence of nocturnal apparitions." "I am glad, Mr. Justice, you are become a convert to truth; but do you say actual ocular demonstration? Pray let me know the particulars of the story at large."—"My lord, I will. It was, let me see, last Thursday night, between eleven and twelve, but nearer the latter than the former, as I lay sleeping in my bed I was suddenly awakened by an uncommon noise, and heard something coming up stairs and stalking directly towards my room: the door flying open, I drew back my curtain, and saw a faint glimmering light enter my chamber."—"Of a blue colour, no doubt."—"The light was of a pale blue, my lord; and followed by a tall, meagre personage, his locks hoary with age, and cloathed in a long loose gown; a leathern girdle was about his loins; his beard thick and grisly; a large fur cap on his head, and a long staff in his hand. Struck with astonishment, I remained for sometime motionless and silent; the figure advanced, staring me full in the face, I then said, "Whence and what art thou?" The following was the answer I received:—"I am watchman of the night, and please your honor, and made bold to come up stairs to inform the family of their street-door being left open; and that if it was not soon shut, they would probably be robbed before morning." Dr. Fowler seized his hat and departed!

Tattooing.—Langsdroff, in the account of his voyage round the world with capt. Krusenstern, observes, that many nations, far remote from each other, practise tattooing, though it cannot be imagined how this custom has been communicated from one to another. The European seamen, also, particularly in the Northern Kingdoms and the British Islands, have, from time immorial, marked themselves with a kind of tattooing, by pricking on their arms, legs, and sometimes on other parts of their bodies, single figures, for instance, the cross, letters, or names. Professor Fin Magnussen of Copenhagen, has lately remarked, that this custom of the seamen is probably derived from the most ancient times. There has been found in Aggeroe, (a small Danish Island) the skeleton of a man; in his right hand was a pointed instrument made of bone, the end of which was triangular, and with a hole through it; close by lay an earthen vessel, which was broken.—The instrument seems to have served for tattooing, the vessel to hold the colour, and the hole in the instrument to introduce the tincture into the wounds. It is well known that the heathen Scandinavians buried with their dead those instruments which they had used when alive.

Might not the antient British and "Painted Picts" be partially tattooed?

Cure for the Dysentery.—Take two glasses sweet oil—two glasses W. I. molasses—two glasses W. I. rum—simmer them well together over a fire, till it becomes the thickness of honey, so that the oil may not separate from the rest. While on the fire, keep it well stirred, and when taken off, continue the same till it is cool. Then the patient, if a grown person should take a spoonful once an hour till he finds the disease abating—then once in two hours, or as the judgment may suggest until cured. Children to take it in like manner in proportion to their ages. The person who hands this for publication, is moved by none other than a humane motive. He has experienced cures in his own family, and knows many others of the most desperate kind. It is a simple medicine, and not the least injurious to the most delicate constitusion. Let those who are afflicted, try the experiment—it will do no harm—and will certainly save life! Let those who may read this, cut it out of the paper and carefully preserve it.—*Balt. Pat.*

WY Mr. ISAAC JOHANNES ELSEVIER, Gouverneur Generaal ad-interim van Curaçao en onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Zee en Landmagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat wÿ, op voordragt van den Heer Alexander Evertsz, Waag en Rooimeester op dit eiland, den Heer Isaac Johannes Elsevier, junior hebben gekwalificeerd om de voormelde ambten, gedurende het verlof, hetwelk aan den genoemden Heer Alexander Evertsz is geaccordeerd, waartenemen; en dat wÿ voorts bepaald hebben dat de voornoemde gekwalificeerde Heer Isaac Johannes Elsevier, junior, op den eersten der aanstaande maand September zal in functie treden.

Gedaan op Curaçao den 29sten Augustus 1820, het zevende jaar van Zÿner Majesteits regering.

(w. g.) I. J. ELSEVIER.

Ter ordonnantie van denzelven,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, dato ut supra.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.
